

Geronimo Stilton

QUI HA ROBAT L'AIGUA DEL RIV?

PREHISTO-RATS

Estrella Polar

Geronimo Stilton

QUI HA ROBAT L'AIGUA DEL RIU?

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació de textos de Margherita Banal (Atlantya S.p.A.)

Col·laboració editorial d'Anna Tasinato i Daniele Mocci

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Disseny original del món dels prehisto-rats de Flavio Ferron

Coordinació artística de Flavio Ferron

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions interiors de Giuseppe Facciotto (llapis), Carolina Livio (colorista),

Alessandro Costa i Valeria Cairolì (color)

Disseny gràfic de Daria Colombo

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Chi mi ha rubato l'acqua del fiume?*

© de la traducció: 2017, Maria Llopis i Freixas

© 2014, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2017, Editorial Planeta S. A.

© 2017, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: octubre del 2017

ISBN: 978-84-9137-338-4

Dipòsit legal: B.14.275-2017

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

UN DESASTRE MEGALÍTIC!

Era un matí de primavera *tranquil*, i jo acabava d'abocar-me a la finestra de la meva cova.

Aaaaaaah, la primavera, quina estació més extraràtica!

❄ Després d'un hivern **GÈLID**, **llarg** i **GLACIAL**, és tan bonic notar com el sol t'escalfa la pell, veure el cel blau, sentir els pterodàctils que voleien i refilen **FELIÇOS**...
Perdoneu, encara no m'he presentat: em dic Stiltonut, **GERONIMO STILTONUT**, i sóc el director de *L'Eco de la Pedra*, el diari més famós de la història, vull dir de la prehistòria (*ehem*, de fet perquè és l'**ÚNIC!**).

QUIN DIA MÉS
BONIC!!!

Tal com deia, era un dia tan bonic que fins i tot m'havien vingut ganes d'anar caminant fins a la **redacció** (heu de saber que sóc un paio, bé, un *rosegador*, més aviat mandrós)!

VAIG CAMINAR una estona, i quan vaig arribar a la Plaça de la Pedra que Canta, m'hi vaig trobar un petit grup de rosegadors d'allò més amoïnats... N'hi havia algun fins i tot que s'estava cisellant un testament!!!

PER MIL PEDRES ESPEDREGADES, QUÈ ESTAVA PASSANT?

De cop i volta vaig notar que algú m'estirava el braç. Era el meu cosí **Martin Gala**.

—Ei, cosí! Que no ho saps?!

—Si sé *què*???

—Pedropolesos! —va cridar en aquell moment el cap del poblat, Panxagreixosa Uts—.

El nostre preciós **RIU RATALÓS** està

**SEC,
DESSECAT,
EXTINGIT!**

GLUPS!!! Ho havia sentit bé? El riu Ratalós s'havia quedat sec???

—I ara què? —vaig preguntar—. El riu és l'única font d'**aigua** potable de la ciutat!

—Com ens ho farem per beure, rentar-nos i regar les plantes? —va preguntar la meva germana Tea, que acabava d'arribar—. I, sobre tot, com s'ho faran per sobreviure els nostres estimats trotasaures???

—Per no parlar del **MENJAR**... —va dir el meu cosí Martin Gala, desconsolat, i va afegir—: **Adéu**, sopa d'herbetes de pantà! **Adéu**, granissats de pudentí! **Adéu**, delicioses begudes de ratir!!!

El cap del poblat va interrompre les nostres queixes:

—No us preocupeu! Jo, Panxagreixosa Uts, he tingut una idea genial! **EXCAVAREM** uns pous a la ciutat fins que trobem altres fonts d'**aigua**.

Així, tots els pedropolesos van començar a excavar pous: alguns amb **PALES** de pedra, altres amb l'ajuda dels trotasaures...

També Tea, Martin Gala i jo ens vam posar a la **FEINA**, o més ben dit: Tea i jo vam començar a treballar, mentre que el **babau** del meu cosí Martin Gala ens mirava i rosegava un tros de **FORMATGE** juràssic.

En un moment donat...

ESPLAIIIIIIIIIX!

MMM...

Va començar a **BROLLAR** aigua del forat!

—Aigua! Aiguaaaaaaa!!! —vaig cridar.

Els meus con-
ciutadans pe-

dropolesos es van apropar
corrents al nostre pou.

Em vaig **OMPLIR** un **BOL**
d'aigua i la vaig tastar.

Era tan fresca, tan pura, tan...

BLUB-BLUB...

ECS!!!

La vaig **ESCOPIR** de cop:

—Però si és salada! I té gust
de peix!!!

—Ens ho hauríem d'haver
imaginat! —va dir la meva
germana Tea, posant-se una

POTATA al front—. Es-

tem massa a la vora del mar. Aquí només trobarem aigua salada...

PER MIL OSSETS PELATS,
ALLÒ ERA AIGUA DEL MAR!

—Pedropolesos, ja n’hi ha prou per avui —va dir Panxagreixosa Uts—. Demà **EXCAVAREM** pous més lluny del mar i resoldrem el problema!

Per tots els fòssils fossilitzats!, la situació no era gens fàcil, però si **UNÍEM** les forces trobaríem una solució!

DEIXA'T DE BESTIESES, AJUDANT!

L'endemà al **MATÍ** em vaig despertar ple d'energia, a punt per excavar pous i més pous d'aigua dolça. Però primer vaig decidir prendre'm un bon **FORMATGE DE BOLA** per esmorzar (perquè amb la panxa plena es treballa millor!).

Ja m'estava cruspint el meu deliciós formatge, quan algú va tustar a la porta de la meva cova a **COPS DE BASTÓ!**

Poc després, Tea, Martin Gala i el meu amic Xafarot Nesquitt van entrar corrents a casa meva. Però, què passava?

Martin Gala es va **LLANÇAR** de seguida sobre el que quedava del meu formatge.

Xafarot va dir:

—**VINGA, VINGA, VINGA**, Geronimo, prepara't en comptes de gansotejar!*

—Estic a punt! —vaig contestar—. Només haig d'agafar la meva pala i...

—Però, de quina pala parles? Hem de resoldre un **MISTERI**: els trotsaures han desaparegut!

Me'l vaig **MIRAR**, confós.

—Han desaparegut? Però, *tots tots tots?*

—Tots! —va dir Martin Gala—. Fins i tot els carterdàctils!

PREHISTONOTA

*Gansotejar: perdre el temps, en l'argot de Xafarot.

Xafarot va afegir:

—Fins i tot ha desaparegut el metrosaure!

—I fins i tot el **meu** Remuguet! —va dir Tea—. Pobre cadellet, és tan...

TENDRE!

Ei, ho havia sentit bé?!

Remuguet... *pobre cadellet?!?*

Però si el petit trotsaure de la **meua germana** era el dinosaure més busca-raons de l'edat de pedra!!!

Llavors Tea va dir:

—Prepara't, estimat Ger! Hem de salvar els trotsaures!

GLUPS!!!

Els bigotis em tremolaven de por! Però, per què ens en havíem d'ocupar nosaltres???

—*Ehem*, daixò... jo no puc venir! —vaig intentar dir—. Aquí, a Pedròpolis, tinc moltes coses a fer, com...

NETEJAR LES PALES...

EXCAVAR POUS...

 TROBAR AIGUA!!!

Xafarot es va plegar de braços, **EMPIPAT**.

—Geronimet! Quantes vegades t'hem acompanyat en missions perillosíssimes?

—**PERÒ, JO...**

—Quantes vegades t'hem seguit sense protestar posant en risc el nostre **PELATGE??**

—**DE DEBÒ...**

—Quantes vegades t'hem ajudat quan ho has necessitat???

—**SÍ, ÉS CLAR...**

Era veritat, els meus **amics** sempre m'havien ajudat a resoldre les situacions més complicades, fins i tot aquelles que suposaven risc d'extinció!

—I, a més... —va afegir Tea—.

**NO PODEM ABANDONAR
ELS TROTASAURES!**

I REMUGUET!!!

Per mil ossets pelats, Tea tenia raó! Els trota-saures no són tan sols simples mitjans de **TRANSPORT**, sinó també uns companys molt valuosos per a nosaltres, els prehisto-rats.

—**Molt bé, molt bé!!!** —vaig dir finalment.

—Bravo, Geronimo! Em sento orgullosa de tu! —va exclamar Tea, abraçant-me.

Mentre els altres es preparaven per marxar, jo vaig sospirar.

Em sentia **FELIC** de salvar els trotasau-
res, però sobre els riscos, els perills i les terri-
bles amenaces **PREHISTÒRIQUES** que
hauríem d'afrontar, tenia un mal pressenti-
ment, un pressentiment... **TERRIBLE!!!**

TERRIBLE!!!

